

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

17. évfolyam 3. szám - az Úr 2016. évének március havában

Vigasztalan és hihetetlen, de mégis győzelmes, ezért örömkeltő

Ha hithű zsidók húsvétot ünnepelnek, akkor a család legfiatalabb tagja felteszi az alábbi kérdést: „*Mit tesztetek?*”. A családapa népük szent emlékezetét adja válaszul: „*Ma vezetett ki minket urunk, Istenünk Egyiptomból.*”

Ha a fenti kérdést nekünk tenné fel egy kívülálló, akkor mernénk elmondani teljes meggyőződéssel, hogy „*ma Istenünk megszabadított minket, bár nem Egyiptomból szabadultunk, hanem a bűn és a halál hatalmából*”. Ha ezt megvallanánk, akkor egy betanult és kellőképpen át nem gondolt formulát mondanánk fel, vagy pedig ténylegesen annak lenne szent emlékezte, amit hordozunk bensőnkben, és amelyből élünk? „*Mit tesztetek?*” Ez a kérdés válaszra vár.

Vigasztalan hír

A húsvét nem betanult örömmel, hanem szomorúsággal veszi kezdetét: „*Szombat elmúltával, a hét első napjára virradóra, elment Mária Magdolna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt*” (28,1). Néhány hónapon keresztül Izrael reményei Jézusban testesültek meg, amíg mindenki csalódott; amíg a törvényhű farizeusok meg nem pillantották személyében az istentelent, a liberális szaddúceusok a meg nem világosult rajongót, a radikális zélóták pedig a hasznavehetetlen pacifistát. A tömegbázis is ráébredt arra, hogy nem juttatja őket olcsó kenyérhez. Így ejtették, és eltávolították útjukból. Ezzel pedig még korántsem értünk a felsorolás végére: az asszonyok a sírhoz sietnek és nem találják; elvesztették utolsó vigaszukat: kedves halottjuk közelségét. Amit az emberek Jézusról végső biztonsággal megállapítanak, az egy üres sír. Ezzel a vigasztalan hírrel veszi kezdetét húsvét!

Hihetetlen üzenet

Az asszonyokban támadt rémületet Isten küldötte szétoszlatja: „*Tudom, Jézust keressétek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Föltámadt, amint megmondta.*” (Mt 28,5). Isten nem engedte ki kezéből a történelem irányítását — sem politikai hatalom, sem pedig emberi gonoszság következtében. A végén nem az okosak ítélete a mérvadó, hogy Jézus esztét vesztette; de nem is a vallásosaké, amely szerint ő Istent káromolta; hanem az Istené, neki volt igaza. Íme az ember: ahol valaki így él és szeret, annak szeretete hatalmasabb, mint a gyűlölet, és az élet erősebb, mint a halál.

Ez az Isten nyilatkozata, amelyért az angyal kezeskedik, minden emberi tapasztalat ellenére. Hihetetlen, azonban mégis lehetséges: az asszonyok elfutnak, „*félelemmel, de még nagyobb örömmel eltelve*” (Mt 28,8); rémületükben most pillantanak meg először egy másik lehetőséget. — Ez húsvét: egy vigasztalan és hihetetlen, de mégis **győzelmes örömhír**.

Ha valaki szembesül ezzel az új lehetőséggel, annak Isten nem pusztán egy magyarázatot kínál fel döntésre, hanem a mindennél többet: élete útján találkozik a feltámadt Úrral, aki így biztatja őt és környezetét: „*Ne féljete*” (Mt 28,10). Isten magyarázata győzelmes örömhír, mert mindig újból látták őt Jézus barátai. Ha erről az élményükről beszélniük kell, akkor csak dadogni tudnak, de mégis elmondják, hogy őt látta Mária Magdolna és a két emmauszi tanítvány (még akkor is, ha nem ismerték őt fel rögtön); Péter és a többiek (még akkor is, ha kezdetben bizonytalanok voltak). Olyannyira látták őt, hogy még évekkel később is a vele való találkozás Saul földre teríti Damaszkusz kapui előtt. — Ez húsvét: egy vigasztalan, szomorú hír, tartalmában hihetetlen, de győzedelmes a feltámadt Jézussal való találkozásból és így végre **gyakorlati üzenet.**

Húsvét győzelmes híre utolér minket a mai ünnepen, amelyről nem tudunk hallgatni, és éppen ezért számunkra is érvényes: „*...előttetek megy Galileába. Ott majd viszontlátjátok*” (Mt 28,7b). Miként egykor Jézus barátait, bennünket is küld hétköznapijaink Galileájába. Azzal az egyetlen ígérettel, hogy „*ott majd viszontlátjátok*” (28,7b), azaz ‘ha ráhagyatkoztatok erre a Jézusra, ha úgy éltek, miként ő élt, akkor megtapasztaljátok, hogy él, és neki van igaza’.

Ahol emberek úgy élnek és szeretnek, mint ő, ott a szeretet hatalmasabb, mint a gyűlölet és az életerősebb mindannál, ami veszélyezteti és romlásba akarja dönteni. — Ez húsvét: egy vigasztalan hír a halálára való emlékezésben; egy hihetetlen üzenet feltámadásának ígéretében és eseményében; egy győzelmes hír azok tapasztalatában, akik vele találkoztak, és gyakorlati üzenet, amely a hétköznapiokba visz minket vissza, ahol ugyanaz a tapasztalat vár ránk, ha életgyakorlatunkban rá hagyatkozunk a halálból feltámadt élő Úrra.

Mit is teszünk tehát? Erre válaszunk az alábbi: Húsvétot ünneplünk, hittel emlékezünk a feltámadt Jézusra, aki előttünk ment; akinek szeretete utat talált az ember minden bűnén át; akinek élete erősebbnek bizonyult, mint a szenvedés és a halál; az utóbbi kettőt nem távolította el életünkből, de legyőzte. Mi a feltámadt Úr mögött útra kelünk a világba, a hétköznapiokba, ahol vár ránk, és életutunkon velünk tart, hogy átváltoztasson minket.

Rev. Dr. Krakomperger Zoltán

Ünnepi jókívánság

Krisztus feltámadásának fénye ragyogja be Kedves Híveink otthonát és örömhíre tegye boldoggá Húsvét Szent Ünnepeit Mindannyiuk és Szeretteik számára.

András és Ádám atya

„**Ez az a nap**, melyet az Úr szerzett nekünk, **örvendezzünk és vigadjunk** rajta, alleluja” (Válaszos zsoltár) Ez az év legörvendetesebb napja, mivel „az élet Ura halott volt, most azonban él és győzelmet arat”. Ha Jézus nem támadt volna fel, hiába való lett volna megtestesülése, halála pedig nem adott volna életet az embereknek. „Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek” (1Kor 15,17)- kiált fel Szent Pál. Ki is hinne egy halottnak, ki remélne benne? Krisztus azonban nem halott, hanem él.

Gabriele di S.M.Maddalena OCD

Figyelem! Óraátállítás

A nyári időszámításra való átállás miatt március 27-én éjjel 2-ről 3-ra kell állítani óráinkat.

Események templomunkban

Február 12-én Sebők Józsefné Kremper Anna testvérünk 62 éves korában az örökkévalóságba költözött. Ragyogjon neki az Örök Világosság!

Február 27-én Szabó Máté kisgyermek a keresztség szentségében részesült. Isten óvja őt!

Március 24. Nagycsütörtök. Az Oltáriszentség alapításának ünnepe. A szentmise 18 órakor kezdődik. – Hamvazószerda óta most hangzik fel újra a Glória. Viszont nagyszombat estéig most szól utoljára a harang, a csengő és az orgona. A szentmise után közös szentségimádás, virrasztás.

Március 25. Nagypéntek. Szigorú böjti nap! Az Úr szenvedésének és kereszthalálának ünnepe. E napon fejezzük ki hódolatunkat a Szent Kereszt előtt. Úgynevezett „csonka mise” lesz. A szertartást a kereszttúttal kezdjük este fél 6-kor.

Március 26. Nagyszombat. A tűzszentelést követő esti vigiliai mise már húsvéti szentmisének számít, melyet a feltámadási körmenet követ. A körmenet végén ételszentelés. A szertartások kezdete: 20 óra.

Március 27. Húsvétvasárnap. Krisztus feltámadásának ünnepe. Az ünnepi szentmise után ételszentelés: azaz a húsvéti sonka, tojás, kalács és bor megáldása.

Március 28. Húsvéthétfő. A szentmise 18 órakor kezdődik. – A húsvéti locsolkodás eredete részint a keresztelésre, részint arra a legendára utal, amely szerint a Jézus feltámadását hirdető jeruzsálemi asszonyokat locsolással akarták a zsidók elhallgattatni.

(Tátrai Zsuzsanna – Karácsony Molnár Erika: Jeles napok, ünnepi szokások)

Április 3. Húsvét 2. vasárnapja. II. János Pál pápa 2000-ben hozott döntése óta: az Isteni Irgalmasság vasárnapja.

A keresztény élet örömei

A hitetlen ember is tud örülni: szerető családjának, a hűséges kutyájának és az illatos virágnak. A hívő ember még több, Teremtőjétől kapott ajándéknak is. Hálás a saját életéért és mindenért, amit csak birtokolhat. Örül, ha egy gonosz ember, sértő szavait, cselekedetét és viselkedését a Szentlélek segítségével meg tudja bocsájtani. Örül, ha naponta érezheti társa óvását, féltését és segítségét. Boldogsággal tölti el a tudat, hogy neki égi Anyácskája is van, az édes Szűzanya személyében. A leghatalmasabb közbenjáróra számíthat minden szükségében. Örülni tud a pap prédikációján, amikor az elhangzott szavak megérintik a szellemét. Valódi öröm, amikor a gyónásban megtisztulhat a lelke bűneitől.

A legcsodálatosabb igazi öröm pedig az, amikor a szentáldozásban szívébe fogadhatja imádott Jézusát. Örömteli megnyugvással töltheti el lelkét, hogy amikor megérkezik az égi behívó: drága Megváltója öleli a keblére.

A Szentírásban sokszor mondja az Úr: „örüljetek, ismét mondom, örüljetek”. Szívleljük hát meg és váltsuk valóra drága szavait!

Győrfi Józsefné

A papi élet örömei

Megtapasztaltam Jézus ígérését: „majd adatik nektek abban az órában”. Az első szolgálati helyemen, az 1970-es évek elején zarándoklatot szerveztem Mária Radnára. Minden zarándoknak magam intéztem az útlevel ügyét, a fényképeket is magam készítettem az útlevelekhez. Az indulás reggelén 3 útlevel hiányzott – az enyém és két gimnazista lányé. A csoportot rábízta a köztük lévő paptestvérré és elindultak. Én a 2 lánnyal – Trabanttal bementem a szegedi IBUSZ irodájába, ott kellett az útlevel ügyeket intézni abban az időben. Az ügyintéző felhívta a rendőrséget, hogy mi van a három keresett útlevellel, hisz a határidő már rég lejárt és se útlevel, se elutasítás nem történt. Azt a választ kapta, hogy az én útlevelemet már 2 hete eljuttatták az IBUSZ irodába, de nem rendes úton, hanem az egyik rendőr személyesen vitte át és bedugta az egyik fahiba, ahova az ibuszos munkatársak egyébként nem szoktak útlevelet tenni. Miután a rendőr elmagyarázta, hogy milyen részen tette be az útlevelemet a polcra, az ügyintéző meg is találta és – bocsánatkérések közepette átadta nekem. A két lány útleveléről azt mondta, hogy azok még a rendőrségen vannak. Elvittem a két lányt a Rendőrségre, hogy kérjék ki az útlevelüket, én meg elmentem, hogy az Autó Klubnál elintézzem a Trabant határátlépési engedélyét. Amikor visszaértem, a két lányt ott találtam a Rendőrség előtt sírva – azt kérdezték tőlük: „ti vagytok azok, akik a tizsi bácsival külföldre akartok menni? No menjetek szépen, nincs útlevel!” Nem kis indulattal – bementem és kértem az asztalnál ülő rendőrt, hogy adja át nekem a két lány útlevelét. A szobában az ablakpárkányokon és lent a parkettán is rengeteg útlevel sorakozott. Oda mutatott rájuk, hogy ezek közül hogyan vegye ő elő az általam keresetteket. Erre azt mondtam neki, hogy már régen ki kellett volna küldeniük. Amikor kivették őket a sorból, akkor tudták, hogy hol van? Nem érdekel engem az a sok útlevel, csak az a kettő, ami ott van ön előtt az asztalon. Erre kinyitja az egyiket és mondja az egyik lány nevét, a másik útlevel a másik lányé volt. Ideadta az útleveleket – és ott vártuk az autóbust Radnán, mivel személykocsival egy közelebbi határátkelőn is át lehetett menni, mi előbb érkezünk oda.

Fodor András plébános

„**(Krisztus) belevont minket életének titkaiba**, hasonlóvá váltunk hozzá, halálának és feltámadásának részeseiként, várva, hogy Országába jussunk. Most még a földön vándorolunk, lépteinket nyomába igazítva, viszontagságok közt, üldöztetésben, megosztva szenvedéseit – test a fej sorsát –, vele együtt szenvedve, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.”

Lumen Gentium 1.7.

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvéreink

- márc. 27. (Húsvét vasárnap): Molnár Katalin
- április 3. (Húsvét 2. vasárnapja): Nyakacska család
- április 10. (Húsvét 3. vasárnapja): Báránkó család
- április 17. (Húsvét 4. vasárnapja): ifjúság

Megér egy mosolyt

Jókívánság, kis pattanásnak:

– Nagyra nőj!